

Sygn. akt II Ka 592/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiaślak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 r.

sprawy **Ł. J. (1)**

obwinionego o wykroczenie z art. 66 §1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 17 czerwca 2015 r. sygn. akt II W 160/14

zaskarżony wyrok uchyła i na podstawie art. 45 § 1 kw i art. 5 § 1 pkt 4 kpw postępowanie przeciwko obwinionemu Ł. J. (1) umarza wobec przedawnienia karalności wykroczenia; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 592/15

UZASADNIENIE

Ł. J. (1) był obwiniony o to, że:

I. w dniu 18 listopada 2013 roku około godz. 15.45 w miejscowości G., na ulicy (...), gm. S. wywołał niepotrzebną czynność w postaci interwencji Policji, zgłaszając o utrudnianiu kontaktu i sprawowaniu opieki rodzicielskiej nad nieletnią córką M. J.,

tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw,

II. w dniu 20 listopada 2013 roku około godz. 16.16 w miejscowości G., na ulicy (...), gm. S. wywołał niepotrzebną czynność w postaci interwencji Policji, zgłaszając o utrudnianiu kontaktu i sprawowaniu opieki rodzicielskiej nad nieletnią córką M. J.,

tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw.

Wyrokiem zaocznym z dnia 17 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Garwolinie uznał obwinionego Ł. J. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za te czyny na podstawie art. 66 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw w zw. z art. 24 §

1 i 3 kw wymierzył mu łącznie karę grzywny w kwocie 300 złotych i zasądził do niego na rzecz Skarbu Państwa 130 złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł osobiście obwiniony, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu obrazę art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 70 § 5 kpw poprzez niewyjaśnienie przez Sąd I instancji wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a przede wszystkim, czy rzekome zawiadomienie organów ścigania przez obwinionego nosiło cechy znamion wywołania niepotrzebnej interwencji, czy też interwencja telefoniczna była fałszywa lub wprowadzała w błąd organy ścigania. Nadto zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na nieprawidłowym przyjęciu, że obwiniony chciał wywołać niepotrzebne czynności przez funkcjonariuszy Policji. Niezależnie od powyższego obwiniony zarzucił naruszenie przepisów procesowych poprzez brak zawiadomienia obwinionego o terminie rozprawy i w konsekwencji wydanie wyroku zaocznego – czym naruszono jego prawo do obrony. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od przypisanych mu czynów lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja obwinionego Ł. J. (1) jest niezasadna i na uwzględnienie nie zasługuje, jednakże z uwagi na przedawnienie karalności wykroczeń, wyrok przeciwko temu obwinionemu należało uchylić i postępowanie umorzyć.

Zgodnie z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Z artykułu 5 § 1 pkt 4 kpw wynika natomiast, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

Zważywszy na fakt, iż przypisane obwinionemu Ł. J. (1) wykroczenia zostały popełnione w dniach 18 i 20 listopada 2013 roku, a zatem w dniu 20 listopada 2015 roku upłynął 2 letni okres od popełnienia ostatniego z tych czynów, Sąd Odwoławczy zobligowany był zaskarżony wyrok uchylić i na podstawie wyżej wymienionych przepisów postępowanie przeciwko Ł. J. (1) umorzyć wobec przedawnienia karalności wykroczenia.

W konsekwencji powyższego, Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 119 kpw stwierdził, iż wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.